

Hoewel het werk van Wil van Blokland in eerste instantie heel abstract en esthetisch aandoet, blijken er vaak achter ieder beeld heel persoonlijke verhalen te schuilen.

'potatofields', chinees porselein

Iedereen die het ooit geprobeerd heeft, weet hoe moeilijk het is om direct met de verse porseleinklei een beeld te maken. Toen Wil dat in China probeerde, werd dat al gauw een vrij amorf vormpje, door anderen the potato genoemd. Dat zette haar daar in China, het rijstland bij uitstek, aan het denken

WESTFRIES

Ok al loikt 't werk van Wil van Blokland, op 't eerste oug, heël abstract en esthetisch, toch skuile d'r achter elk beêld, heël oigen verhalde.

'Potatofields', sinees porselein

Alleman die 't d'rs perbeerd heb, weet hoe gemoelijk 't is om in ien keer met verse porseleinklaai een beêld te maken. Toedat Wil dat in China perbeerde, werd dat al gauw een vormeloôs bonkie, deur

een een vormeloôs bonkie, deur are mense de eerappel [the potato] noemd. Dut brocht heur deer in China, roistland tot en met, an 't denken. Over hoe groôt de rol van de eerappel in 't westen weest heb en nag altoid is. Over wat heur moeder vriedinnetje te gast bloive wou: 'Oh ik skil d'r wel een eerappeltje bai.' 't Alle jare weer de eerappels pôte in de tuin [of op 't bouw?], op vaste ofstand van mekaar. Dut alles kwam

over hoe groot de rol van de aardappel in het westen was en nog steeds is. De opmerking van haar moeder als er eens een vriendinnetje wilde blijven eten och dan schil ik wel een aardappel meer. Het ritueel van aardappels poten in de tuin, het ritme van de gelijke afstanden. Dat alles leidde tot de potato fields, een muurvlak met op regelmatige afstand van elkaar porseleinen aardappels. Het transparante celadon glazuur kleurt de diepere delen net iets donkerder groen, waardoor de vorm mooi benadrukt wordt en de aardappels als ware edelstenen aan de wand hangen te schitteren. Een ode aan de aardappel.

bai mekaar in de Potatofields, een muurvlak met op regelmatige ofstand van mekaar eerappels van porselein. 't Deurskoinende celadon glezuur zurgt 'r voor datte de diepere dêle net effies donkerder groen kleure. Hierdeur komt de vorm nag beterder nei voren en hange de eerappels as edelstiene te skitteren an de wand. Een eerbetoôn an de eerappel.

Obwohl die Arbeit von Will van Blokland am Anfang ganz abstrakt und ästhetisch aussah, ergaben sich oft hinten jedem Bild ganz persönliche Geschichten daraus.

'potatofields', Chinesisches Porzellan.

Jeder, der es mal versucht hat, weiß, wie schwierig es ist, direkt aus frischem Porzellanton eine Skulptur zu machen. Als Will das versuchte in China, bekam das ziemlich

schnell eine amorphe Form, durch andere the potato genannt. Das begann in China, dem ganz besonderen Reisland und man machte sich Gedanken, wie groß die Rolle der Kartoffel im Westen war und immer noch ist. Die Bemerkung von ihrer Mutter wenn mal eine Freundin zum Essen bleiben wollte 'aber denn schäle ich doch eine Kartoffel dazu'. Das Ritual von Kartoffelpflanzen im Garten, den Rhythmus von diesen selben Abständen. Das alles führte zu den potato fields, einem Mauernabschnitt mit Kartoffeln aus Porzellan in regelmäßigen Abständen. Die durchscheinende celadon Glasur färbt die tieferen Teile nur etwas dunkler grün ein, wodurch die Form schön betont wird und die Kartoffel wie wahre Edelsteine an der Wand hängend leuchten. Eine Ode an der Kartoffel.

Although Wil van Blokland's work appears very abstract and aesthetic at first glance, it often turns out that behind every sculpture there is a very personal story.

'potato fields', Chinese porcelain

Everybody who has ever tried it knows how difficult it is to make a sculpture straight from porcelain clay. When Wil tried that in China,

it soon became an amorphous little shape, which others called the potato. That made her think there in China, the principal country of rice, about how important the role of the potato was and still is in the West. The remark her mother always made when a friend wanted to stay for dinner, oh well in that case I'll peel an extra potato, the ritual of planting potatoes in the garden, the

rhythm of equal distances. All of this led to the potato fields, a wall space with porcelain potatoes at regular distances from each other. The transparent celadon glaze colours the deeper parts slightly darker green, which emphasizes the form beautifully and the potatoes as true gems hang shining brightly on the wall. An ode to the potato.